

خدا از شما می‌خواهد که به کلیسا اهمیت دهید

کلیسا بدن مسیح و خود عیسی سر کلیساست. ما مسیحیان، اعضا یا بخش‌هایی از این بدن هستیم. پولس رسول این دیدگاه را در اول قرنتیان باب ۱۲ بیان می‌کند. او نشان می‌دهد که چقدر هر عضو برای کل بدن مهم است و چطور هر عضو به سایر اعضا توجه می‌کند و چطور مشکل یک عضو سایر اعضا را نیز سهم می‌کند و تمامی اعضا به هم وابسته‌اند.

یک تصویر دیگر از کلیسا، خانواده است. اعضای یک خانواده به یکدیگر احتیاج دارند و از یکدیگر مراقبت می‌کنند. با یکدیگر کار می‌کنند، بازی می‌کنند، گریه و یا شادی می‌کنند. آن‌ها در همه چیز با هم سهم هستند، در خوراک، جای خواب، پول، مشکلات و حتی بیماری. متأسفانه بعضی مواقع با هم دعوا می‌کنند، اما آن‌ها حقیقتاً یکدیگر را دوست دارند. اغلب مواقع در عشق با هم متحد هستند و آماده‌اند تا در مقابل هر تعارضی از یکدیگر دفاع کنند.

شریعت محبت، مهم‌ترین اصل در خانواده خدا است. در این درس خواهیم دید که چگونه شریعت محبت با استفاده از اصول خدمت و مباشرت می‌تواند در کلیسا به کار گرفته شود.

سرفصل‌ها

- A. اتحاد در خانواده خدا
- B. خدمت در خانواده خدا
- C. مباشرت در خانواده خدا

اهداف این درس

۱. اهمیت اتحاد در خانواده خدا را توضیح دهید
۲. توضیح دهید چگونه می‌توان شریعت محبت را از طریق خدمت، عملی کرد
۳. روش‌هایی را برای مباشرت حکیمانه نسبت به اموال و عطایای خود، شناسایی کنید

A. اتحاد در خانواده خدا

هدف اول: اهمیت اتحاد در خانواده خدا را توضیح دهید

قبل از اینکه عیسی جان خود را بر روی صلیب فدا کند، برای کسانی که ایمان خواهند آورد و عضوی از کلیسای او خواهند شد، دعا کرد. دعای او ساده اما عمیق بود: «...تا همه یک باشند...» (یوحنا ۱۷: ۲۰-۲۱). اتحاد، برای رشد روحانی و جسمانی ضروری است. بعضی اوقات در بدن یک شخص اتحاد وجود ندارد. برای مثال گاهی عده‌ای از سلول‌ها از کنترل سایر بخش‌های بدن سر باز می‌زنند. آن‌ها به سرعت رشد می‌کنند و باعث مرگ شخص می‌شوند. در کلیسا هم عدم اتحاد می‌تواند زیانبار باشد.

همین مسئله پولس را نگران کلیسای قرن‌تس کرد. اهالی قرن‌تس یکپارچگی بدن مسیح را درک نکردند و آن را در معرض خطر نابودی

قرار داده بودند. آنان برای شفای این تفرقه‌ها به محبت نیاز داشتند (اول قرن‌تین ۱۳).

کتاب یعقوب به مشکل دیگری در رابطه با تفرقه می‌پردازد که همان تبعیض است. یعقوب از اینکه با دیگران بر حسب ظاهرشان برخورد می‌شد، ناراضی بود (یعقوب ۹:۲). او این تمایز را شیطانی، ابلهانه و بر خلاف شریعت محبت می‌پندارد.

«اگر براستی شریعت شاهانه را مطابق با این گفته کتاب به جای آورید که می‌فرماید: "همسایه خود را همچون خویشان محبت کن"، کار نیکو کرده‌اید. اما اگر تبعیض قائل شوید، گناه کرده‌اید و شریعت، شما را چون افرادی قانون‌شکن، محکوم می‌کند» (یعقوب ۸:۲-۹).

ایمانداران مسیحی نباید بین مردم بر حسب ثروت، تحصیلات، نژاد و موارد دیگر، تبعیض قائل شوند. براستی که در خانواده خدا اصول دنیوی مردود است. پولس می‌گوید مردی که «خود را با معیارهای این عصر حکیم می‌پندارد، برای اینکه حکیم باشد، باید جاهل گردد» (اول قرن‌تین ۱۸:۳). پیش از این، عیسی به شاگردان خود که با هم بحث و نزاع می‌کردند، گفت: «هر که می‌خواهد در میان شما بزرگ باشد، باید غلام شما گردد» (متی ۲۰:۲۶). او همچنین گفت: «هر که بخواهد جان خود را حفظ کند، آن را از دست خواهد داد و هر که جان خود را به‌خاطر من از دست بدهد، آن را حفظ خواهد کرد» (متی ۱۰:۳۹).

از آنجا که ما بواسطه فیض وارد خانواده خدا می‌شویم، جایی برای فخر کردن نیست (افسسیان ۹:۲). بسیار غم‌انگیز است وقتی فرزندان همه چیز را برای خودشان می‌خواهند و دیگران را سهم و شریک نمی‌کنند. پدر آسمانی، خودخواهی و تنبلی را تحمل نمی‌کند. فخرفروشی، تنبلی و خودخواهی اصول دنیوی هستند. اما در کلیسا اصول خدمت فروتنانه و مباشرت محبت‌آمیز باید اجرا شود تا اتحاد امکان‌پذیر گردد. «پس اگر در مسیح دل‌گرمید، اگر محبت او مایه تسلی شماست، اگر

در روح رفاقت دارید و اگر از رحم و شفقت برخوردارید، بیایید شادی مرا به کمال رسانید و با یکدیگر وحدت نظر و محبت متقابل داشته، یکدل و یک‌رأی باشید. هیچ کاری را از سرِ جاه‌طلبی یا تکبر نکنید، بلکه با فروتنی دیگران را از خود بهتر بدانید. هیچ‌یک از شما تنها به فکر خود نباشد، بلکه به دیگران نیز بیندیشد» (فیلیپیان ۱:۲-۴).

B. خدمت در خانواده خدا

هدف دوم: توضیح دهید چگونه می‌توان شریعت محبت را از طریق خدمت، عملی کرد

به‌عنوان عضوی از بدن مسیح، به ما تعلیم داده شده که کار، زندگی و پرستش ما در هماهنگی باشد. از آنجایی که ما هنوز کامل نشده‌ایم، همیشه در کلیسا مشکلاتی بوجود می‌آید. تفرقه به راحتی رخنه پیدا می‌کند. کتاب مقدس دشواری کنار گذاشتن معیارهای دنیوی را پنهان نمی‌کند.

اغلب از ایمانداران خواسته می‌شود که یکدیگر را محبت کنند. نه به حرف، بلکه در عمل. پولس ایمانداران در روم را تشویق می‌کند که «محبت باید بی‌ریا باشد. از بدی بیزار باشید و به آنچه نیکوست، سخت بچسبید. با محبتِ برادرانه سرسپرده هم باشید. در احترام گذاشتن به یکدیگر، از هم پیشی بگیرید» (رومیان ۹:۱۲-۱۰).

احترام گذاشتن یکی از روش‌های محبت کردن است. اغلب اوقات جوانان که تحصیلات بیشتری دارند، در احترام به ایمانداران مسن‌تر کوتاهی می‌کنند. این کار اشتباه و ابلهانه است (به اول تیموتائوس ۱:۵ نگاه کنید). از طرف دیگر، پولس تیموتائوس را با وجودی که هنوز جوان است تشویق می‌کند تا انتظارِ احترام از سوی افراد مسن‌تر را داشته باشد (اول تیموتائوس ۴:۱۲). احترام به دیگران یک نگرش است. و

محبت باید خود را در عمل نیز نشان دهد: باید در حق برادران مسیحی خود، نیکی کنیم.

«لذا از انجام کار نیک خسته نشویم، زیرا اگر دست از کار برنداریم، در زمان مناسب محصول را درو خواهیم کرد. پس تا فرصت داریم به همه نیکی کنیم، به ویژه به اهل بیت ایمان» (غلاطیان ۶: ۹-۱۰).

چطور می‌توانیم نیکی بکنیم؟ اولین کاری که باید انجام دهیم این است که در فکر نفع خود نباشیم، بلکه در فکر نفع دیگران باشیم (اول قرنطیان ۱۰: ۲۴)، و این امر به ویژه در ارتباط با نوایمانان و کسانی که ضعیف هستند ضرورت بیشتری پیدا می‌کند. باید از انجام کارهایی که به ایمان آن‌ها آسیب می‌رساند، خودداری کنیم. باید همیشه به آن‌ها کمک کنیم، حتی در مواقعی که این کار برای ما دشوار یا ناخوشایند است.

«ما که قوی هستیم، باید ناتوانی‌های ضعیفان را متحمل شویم و در پی خشنودی خویش نباشیم. هر یک از ما باید همسایه خود را خشنود سازد، در آنچه برای او نیکو باشد و باعث بنایش شود» (رومیان ۱۵: ۱-۲). پولس در این بخش از کلام خدا این‌گونه ادامه می‌دهد که کنار آمدن با چنین افرادی مستلزم بردباری (آیه ۵)، پذیرش و صبر است (آیه ۷)، همان‌طور که عیسی در طول زندگی و خدمت خود آن را نمایان ساخت. همچنین، برای نیکی کردن، باید از نیاز مردم با خبر باشیم. آیا در کلیسا کسی هست که مریض، بیکار و یا نیازمند خوراک باشد؟ این وظیفه ماست که توجه کنیم و در حد توان خود برای رفع آن‌ها تلاش کنیم.

«از میهمان‌نوازی نسبت به غریبان غافل مباشید، چرا که با این کار، بعضی نادانسته از فرشتگان پذیرایی کردند. آنان را که در زندانند به یاد داشته باشید، چنانکه گویی خود نیز با ایشان در بندید؛ همچنین به یاد کسانی باشید که آزار می‌بینند، چنانکه گویی خود نیز جسماً رنج

می‌کشید» (عبرانیان ۱۳: ۱-۳).

فرمان کلی محبت کردن، با راهنمایی‌های دقیقی همراه شده است. به‌خاطر داشته باشید که باید مهمان‌نواز باشید، به یاد داشته باشید که به ملاقات زندانیان بروید و ستم‌دیدگان را یاری‌رسانید. عیسی گفت که در داوری نهایی اشخاص بر اساس این اعمال نیک، داوری خواهند شد. بعضی مردم چنان مشغول مراسم مذهبی هستند که فراموش می‌کنند ایمان باید عملی باشد. پیام یعقوب در توصیف دینداری حقیقی این است: «دینداری پاک و بی‌لکه در نظر پدر ما خدا، آن است که یتیمان و بیوه‌زنان را به وقت مصیبت دستگیری کنیم و خود را از آلاش این دنیا دور بداریم.» (یعقوب ۱: ۲۷).

اتحادی صمیمانه و دلسوزی عملی، مشخصه ایمانداران اولیه بود. هرگاه از نیازی باخبر می‌شدند دست به کار می‌شدند. دقیقاً همان‌گونه که عیسی از روی محبت و دلسوزی چنین می‌کرد. هدف ما نیز باید همین باشد.

«همه ایمانداران را یک دل و یک جان بود و هیچ‌کس چیزی از اموالش را از آن خود نمی‌دانست، بلکه در همه چیز با هم شریک بودند» (اعمال رسولان ۴: ۳۲).

پرسش‌های کاربردی

۱. کدام یک از جملات زیر بیانگر خدمت به بدن مسیح است؟ آن‌ها را مشخص کنید:

- (a) انتقاد کردن از شبانی که در محبت کردن ضعیف عمل می‌کند.
- (b) کشت و زراعت کردن در باغ یک بیوه بیمار
- (c) کمک به یک نوایمان در فراگرفتن و خواندن قسمتی از کتاب مقدس
- (d) کمک به خانواده فرد ایمانداری که به‌خاطر ایمانش در زندان است.
- (e) مسخره کردن برادر یا خواهری که لباس مندرس دارد.

(f) دعوت از ملاقات‌کنندگان از کلیسا، به منزل خود
 (g) کمک به یک ایماندار ثروتمند به امید گرفتن شغلی از سمت او

۲. در دفتر یادداشت خود اسامی ۵ خانواده مسیحی را که می‌توانید به آن‌ها کمک کنید نوشته، برای کمک به هر یک از اعضا، برنامه‌ریزی کنید.

C. مباشرت در خانواده خدا

هدف سوم: روش‌هایی را برای مباشرت حکیمانه نسبت به اموال و عطایای خود، شناسایی کنید

ایمانداران اولیه، محبت و اتحاد خود را با به اشتراک گذاشتن اموالشان، نشان می‌دادند و با این کار در واقع یکدیگر را خدمت می‌کردند. اموال خود را به گونه‌ای استفاده می‌کردند که نشان‌دهنده مباشرتی مسئولانه بود. این نوع مشارکت در اموال در سرتاسر عهدجدید یافت می‌شود. وقتی مسیحیان انطاکیه دریافتند که قرار است قحطی شدیدی واقع شود، «بر آن شدند که هر یک در حد توان، کمکی برای برادران ساکن یهودیه بفرستند» (اعمال رسولان ۲۹:۱۱). شاید پولس با یادآوری این واقعه بود که به کلیسای رومیان گفت: «در رفع احتیاجات مقدّسین سهیم شوید و همیشه مهمان‌نواز باشید» (رومیان ۱۲:۱۳).

مهمان‌نوازی هم خدمت است و هم مباشرت. این کار هم به دیگران کمک می‌کند و هم استفاده‌ای شایسته و عاقلانه از خانه‌ای است که خدا عطا کرده است. آنچه در درس پنجم در رابطه با "مباشرت" گفتیم را به یاد آورید. تمام اموال و دارایی ما، امانتی است که باید آن را به درستی برای جلال خدا و به نفع دیگران مورد استفاده قرار دهیم. مباشرت، کمک مالی برای انجام کار خدا را نیز شامل می‌شود که هم

در بُعد محلی و هم به صورت میسیونری‌های مختلف قابل اجراست. یوحنا ی رسول، دوست خود "گایوس" را به‌خاطر بخشندگی وفادارانه‌اش به خدمتگزاران مسیحی که حتی برایش غریبه بودند ستایش می‌کند. یوحنا دلیل خوبی برای این نوع بخشش بیان می‌کند: «پس باید که ما چنین کسان را حمایت کنیم تا با ایشان در پیشبرد حقیقت همکاری کرده باشیم» (سوم یوحنا ۱:۸).

با حمایت از کسانی که برای خدا کار می‌کنند، ما نیز در کاری که آن‌ها می‌کنند شریک می‌شویم. به علاوه، چنین هدایایی «عطر خوشبو و قربانی مقبولی است که خدا را خشنود می‌سازد» (فیلیپیان ۴:۱۸).

ما همچنین می‌توانیم شخصاً در خدمات کلیسایی دخیل باشیم. شاید در حال حاضر وقت و انرژی خود را برای گسترش انجیل در محله خود به کار می‌گیرید و به ایمانداران کلیسای خود کمک می‌کنید. این فوق‌العاده است! خدا از ما می‌خواهد تمام توان خود را برای خدمت به او بکارگیریم.

اما احتمالاً شما برای اینکه قادر باشید بهترین خدمت را به کلیسا ارائه دهید و مبادری حکیم برای عطایی باشید که خدا به شما بخشیده، به راهنمایی نیاز دارید. همین شرایط در رابطه با عطایای روحانی، در کلیسای قرن‌س نیز به وجود آمده بود. این ایمانداران اشتیاق داشتند اما آگاهی نداشتند. آن‌ها تصور می‌کردند همه باید یک نوع مهارت یا عطای روحانی را به معرض نمایش بگذارند. پولس به آنان خاطرنشان کرد که آن‌ها عضو بدن مسیح هستند و بدن عضوهای مختلف با عملکردهای مختلفی دارد. او عطایای روحانی مختلف را نام برد و از آن‌ها خواست که عطایای روحانی را در محبت به کارگیرند (اول قرنتیان ۱۴:۴).

هدف تمامی عطایای خدا کمک به ایمانداران برای شبیه‌تر شدن به عیسی و در نتیجه بنای کلیساست. (اول قرنتیان ۱۲:۱۴). برخی از این عطایا، برای استفاده در خدمات جلسات کلیسایی، پرستش و اعلام

پیغام خدا است، اما همواره این عطایا به بنای کلیسا منجر می‌شوند (اول قرن‌تین ۱۴:۲۶). سایر عطایا کمتر به چشم می‌آیند اما، به همان اندازه مهم هستند: خدمت، تعلیم، کمک به نیازمندان، رهبری و رحم و شفقت نشان دادن (رومیان ۱۲:۶-۸).

امروز، همه ما ایمانداران مسیحی قسمتی از بدن مسیح هستیم و هر عضو وظیفه‌ای متفاوت دارد (رومیان ۱۲:۴-۵). «بر حسب فیضی که به ما بخشیده شده است، دارای عطای گوناگونیم. اگر عطای کسی نبوت است، آن را متناسب با ایمانش به کار گیرد» (رومیان ۱۲:۶).

به‌عنوان مباشران عطایای فیض بخش خدا باید سه کار انجام دهیم. اول، زندگی‌های خود را تفتیش کرده، نزد خدا دعا کنیم و در رابطه با عطایایی که در اختیار داریم از ایمانداران بالغ سؤال بپرسیم. دوم، باید عطایای خود را برای بنای کلیسا به کار بسته، پرورش دهیم، و همزمان برای دریافت سایر عطایا و محبت، دعا کنیم (اول قرن‌تین ۱۲:۳۱) سوم، باید دیگر ایمانداران را تشویق کنیم که چنین کنند. بدین‌صورت، کمک می‌کنیم تا آن‌ها نیز مباشرانی امین باشند؛ درست همان‌طور که برنابا به سولس (که بعدها پولس خوانده شد) کمک کرد تا پولس عطای عالی تعلیم خود را پرورش داده، به کار گیرد (اعمال رسولان ۱۱:۲۵-۲۶).

به یاد داشته باشید که خود خداوند عیسی مسیح است که به ما عطایا را می‌بخشد، چه این عطایا قابلیت‌های ذاتی باشد و چه عطایای روحانی. همان‌طور که افسسیان ۴:۷-۱۶ به ما تعلیم می‌دهد، او عطایا را به قوم خود می‌بخشد تا او را بهتر خدمت کرده، کل کلیسا را بنا کنند. بنابراین، به منظور عملکرد صحیح در کلیسا، و مباشر امین بر عطایای او بودن، باید هدف ما باید این باشد که تحت رهبری او رشد کرده، بالغ شویم.

«او منشأ رشد تمامی بدن است، بدنی که به وسیله همه مفاصل نگاهدارنده خود، به هم پیوند و اتصال می‌یابد و در اثر عمل متناسب

هر عضو رشد می‌کند و خود را در محبت بنا می‌نماید» (افسیان ۱۶:۴).

پرسش‌های کاربردی

۳. کدام یک از جملات زیر مباشرت خوب مسیحی را نسبت به بدن مسیح، نشان می‌دهد.

(a) خواندن سرودی که خدا به شما داده است.

(b) دعوت از مسیحیانی که مهمان کلیسا هستند، به خانه خود

(c) آماده بودن برای خدا تا او شما را برای خدمت به کلیسا به کارگیرد.

(d) تلاش برای اینکه در کلیسا تنها کسی باشید که به زبان‌ها دعا می‌کند و یا سخن می‌گوید.

(e) با دعا و کمک مالی، از خدمات دیگران حمایت کنید.

(f) به دیگران اجازه دهیم آنچه را از کلام خدا درک کرده‌اند، بیان کنند.

۴. به تنهایی و یا با سایر ایمانداران بالغ، برای عطایایی که خدا به شما بخشیده است دعا کنید. در دفتر خود حداقل یک عطا را که فکر می‌کنید دریافت کرده‌اید بنویسید و اینکه چطور می‌توانید آن عطا را برای کمک به بدن، به کارگیرید. می‌توانید از شبان و یا ایمانداران مسیحی دیگری بخواهید شما را راهنمایی کنند که چطور و چه زمانی می‌توانید به بهترین شکل این عطا را پرورش دهید.

پاسخ پرسش‌های کاربردی

۱. (b) کشت و زراعت کردن در باغ یک بیوه بیمار
 (c) کمک به یک نوایمان در فراگرفتن و خواندن قسمتی از کتاب مقدس
 (d) کمک به خانواده فرد ایمان‌داری که به خاطر ایمانش در زندان است.
 (f) دعوت از ملاقات‌کنندگان از کلیسا به منزل خود
 ۳. (a) خواندن سرودی که خدا به شما داده است.
 (b) دعوت از مسیحیانی که مهمان کلیسا هستند، به خانه خود
 (c) آماده بودن برای خدا تا شما را برای خدمت به کلیسا به کار گیرد.
 (e) با دعا و کمک مالی، از خدمات دیگران حمایت کنید.
 (f) به دیگران اجازه دهیم آنچه را از کلام خدا درک کرده‌اند، بیان کنند.
۲. پاسخ شما
۴. پاسخ شما